

Saila Moilanen

*Soljuen sieluni
surut*

Saila Moilanen

Soljuen sieluni surut

© 2020 Salla Moilanen

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-2496-5

Sisällys

Pääsky kulta	7
Pesäni rakensin	9
Punarinta ja sinisiipi	11
Syys vei linnutkin	13
Sielulintu	14
Sydän, Mieli ja Henki	16
Tapion vieraana	18
Väinämöisen aikaan	19
Vanhus ja lapsi	21
Tuulten matkassa	22
Tunteita liian suuria	23
Rakkaat kanssakulkijat	25
Pellavapää ja tähtisilmä	27
Naapurin Juho	29
Lautturi (matkalla Tuonelaan)	30
Korpin laulu	34
Elon pitkä taival	35
Ei kannaa auringon punakulta	38
Puro	39
Pukekaa minut valkoisiin	40
Suuresti rakastettu	42
Muistojen tiu'ut	43
Aamutar kotini kynnyksellä	44
Arvokas ajatus	45
Puutarhassa ikiperhosten	46
Kultaa, kultaa	47
Rakkaus on kaikenkattava voima	48
Sanansaattaja	49
Kerran Kuutar kertoi	50
On aika, ystäväni	51
Sinirinta, sulosiipi, laululintuni oma	52

Ajan piiri	54
Othellon monologi	55
Kuun tytär	56
Etsijä	57
Ilman sanoja	59
Mitä jäljelle jää	60
Lasisydän	61
Kauneuden kaipuu korkeuksissa	62
Nuoren sydämen ylistys	63
Ei ole aikaa	64
Hiljaa hongistossa huokaili	65
Tuonelan emännän vieraana	67
Karhun kansa	69
Ilmatar	70
Omakuva	71
Tahto ja taito	72
Kehdosta hautaan	73
Taivaanmeren lentävät jalokivet	75
Olemisen sietämätön kipeys	76
Keijut hänet kai veivät	79
Itketkö sinäkin, Jumala?	80
Lupaus jonka annoin	82
On aika	84
Lintujen ystävä	86
Jokainen päivä kuin viimeinen	87
Kuin västäräkin hyppy	89
Tähtipölyä	90
Sortuisiko sydämeni tahdosta	91
Tytäreltä isälle	94

Pääsky kulta

Jo joutui kevät ja nurmi viheriöi
mutta ei kuulunut iloinen sirkutus,
ei kuulunut siipien suhina,
missä olet pääsky kulta,
ja pienet poikasesi?

Jo joutui tumma lento,
siipien kärjet piirtyen
taivasta vasten, jo joutui
pääsky kulta tuoden kesän
mukanaan, ja pienet poikasensa.

Kaukaa lensin tuolta,
taivaanmeren puolta
pääskynen kertoi.

Jo joutui riemuntäyteinen liverrys
ja iloinen kesäntoivotus, kun
saapui pääsky kulta tuoden kesän
mukanaan, ja pienet poikasensa.

Jo joutui syksy ja puiden lehdet
huokaisten putosivat maahan
ja niin lähti pääsky kulta,
ja pienet poikasensa.
Vei kesän mennessään,
ja muistot sen kultaiset.
Punaiset saappaat,
äidin helmoissa,
isän sylissä.

Kaukaa lensin tuolta,
taivaanmeren puolta
pääskynen kertoi.

Jo joutui tumma lento
pääsky kullan.

Pesäni rakensin

Pesäni rakensin ja poikasia odotin
korkealla oksalla lauluni liversin.
Mutta kesä oli armoton,
ei sadetta viikkokausiin, ei vettä,
ei pisaraakaan, nyt täytyi
käydä mun kuolemaan.

Ei kantanut tuuli, ei kantanut maa,
Luojansa hellin käsin hoivaamaa.

Kas kuulla sait sä lauluni tämän
sille henkeni antoi soinnin sulaisen,
ja tuulen siivillä matkustin pois
sillä ilman vettä, nyt täytyi
käydä mun kuolemaan.

Ei kantanut enää tuuli,
eikä kantanut maa,
Luojansa hellästi rakastamaa.

Pieni lintunen laskeutui maahan,
ja kuoli juuri ennen kuin
Taivaat aukeni.

Lähde mukaan aikamatkalle Kalevalan maille ja tapaa Ilmatar, sekä astu metsän kuninkaan palatsiin, jonka katto on vehreänä samoin kuin lattiansa, ja jossa puut seisovat paikoillaan kuin pylväät. Lähde mukaan ja kutsu Tapio sekä koko muu metsän väki yhteiseen juhlaan. Tämä runokirja kertoo luonnosta, henkisestä matkasta, sielun olemassaolosta sekä Taivaan Isän rakkaudesta.

Meri on minulle jatkuva inspiraation lähde. Kirjoitan pääasiassa fantasiaa, lastenkertomuksia, novelleja sekä runoja, joissa kiteytyy se mikä saa minut aina palaamaan kirjoitustyön ääreen, nimittäin rakkaus sanoihin sekä niiden merkitykseen ja siihen mitä ne voivat meille antaa.

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi